

ADÉU, AMIC MIQUEL MONTOLIU!

*Miquel Montoliu entre els membres del jurat dels reconeixements Culturals Penedès 2009.
Hostal l'Antiga. Calafell, 5 de maig de 2009.*

El passat mes de juliol acomiadarem l'amic, soci de l'IEP, president dels Amics del Patrimoni de Calafell i codirector dels "Llibres de Matrícula", Miquel Montoliu. El Miquel lluità durant molt de temps contra la seva malaltia, i malgrat això sempre va voler estar al peu del canó de la cultura penedesenca, ja fos organitzant actes i conferències, publicant llibres, o participant com a jurat dels Reconeixements Culturals Penedès 2009. Tots el recordarem com un home de cultura al qual li agradava de conversar de tot i molt, i que sempre es mostrava disposat a donar suport a les iniciatives culturals del seu Calafell i del seu Penedès.

Ens ha semblat oportú de reproduir el missatge de comiat que li va oferir el soci de l'IEP i codirector dels Llibres de Matrícula, Joan Santacana:

Miquel Montoliu,
in memoriam

Fa dos dies vaig parlar amb ell; es tractava de Llibres de Matrícula; havia de fixar preus, telefonar a la premsa, revisar les galerades... Em va consultar el que havia ja decidit i em va dir que no havia pogut veure les galerades ja que no podia pujar els quatre esglaons de l'editorial. Estava empenyat amb la seva malaltia! També em va comentar que estava malament... més malament del que jo imaginava. Però no volia fer-me perdre el temps comentant els seus mals, em va dir. Els tres propers llibres encara sortiran editats a nom seu... Va treballar fins el darrer moment en allò que realment li havia interessat: els llibres.

Fa molts anys que ens coneixíem... He calculat que deuria ser l'estiu (el juliol del 1982) Són 25 anys. Era al bar de l'Espineta, amb en Carles Barral; jo estava excavant el jaciment ibèric l'Argilera de Calafell i ell es dedicava aleshores a fer persianes... Havia canviat -temporalment- el vi per l'aigua. En Barral s'interessava per les excavacions arqueològiques i escrivia articles i llibres que, aleshores, jo mai li llegia i el Miquel escoltava. De tant en tant el Carles li deia: "tú, empresario" i n'hi tirava alguna.

L'aventura dels Llibres de Matrícula la vàrem començar junts molts anys després, a l'any 1998, ja fa doncs 16 anys... Des d'aleshores amb en Miquel, el Salvi i jo en portem uns 25; tots els hem mirat full per full, pàgina a pàgina, tot fent un tallat montoliuès. Els Llibres de Matrícula són el seu llegat. Estic segur que el Miquel deixa moltes més coses que 25 llibres... però a mi em toca parlar d'ell i els 25 llibres. No veurà al carrer els quatre darrers... que estan en màquines.

En els darrers anys, preveient que la vida no s'allargaria per a ell, em va demanar que li fes "un discurs" en el funeral; jo creia que ho deia de conya... però ho deia de veritat. No se quina mena de discurs volia; sols ser que no volia que fes plorar a ningú, perquè sabia que tot el que neix ha de morir. També em va dir que després del discurs em prenguéss un whisky... cosa que faré.

Què he de dir-vos, amics, amigues i família que no sapigüeu d'ell? Que va afrontar la malaltia amb molta dignitat? És cert... Que va ser sempre lleial a les seves idees... també és cert? Que era un terrible maniàtic i carregat de punyetes? Que era terrible quan s'empenyava? També es cert... Us diré una cosa que no volia dir: que de l'activitat que va realitzar amb tanta il·lusió al llarg dels darrers 16 anys no ben va cobrar mai un ral! Era un diletant, ho feia pel pur plaer de treballar en una aventura intel·lectual. I és que, com deia Castanyes, era tot un senyor!

Calafell, 10 de juliol del 2009
Joan Santacana i Mestre

LLIBRES DE MATRÍCULA